

נרצחת מרציאנו במקום הרצח (תצלום מישטירי)
בלי נעל ובלי גוב בגלל הימנית

שה נגד עיסא. הזיכוי בדין מחסן אותו נגד אישום נוסף ברצח, אפילו תחלה ראיות חותכות כי הוא הרוצח האמיתי. על כך אמר השופט כהן: "הפרקליטות, למרות שהיא עומדת בלחצים מצד העי- תונות והמישטרה, מוטב שתבדוק קבילות הודאות בשבע עיניים לפני כתב-האישום. לא רק משום הסבל הנגרם לנאשמים אשר אולי הם חפים מפשע, אלא ביגלל העוול העלול להיגרם לציבור אם הם אשמים... אם הם חפשיים מפשע — הצדק ניצח. אולם אם הם אשמים — הזיכוי חיסל כל אפשרות של אישום נוסף."

בראיון מיוחד שנתן עיסא להעולם הזה, סיפר כי נשבר בגלל המכות, העייפות והמהסור בסמים. לדבריו הוא פגוע בכלי- ידו מסימים, והמכות וחוסר-השינה גרמו לו לאיבוד עשתונות מוחלט. לדבריו לא ידע כלל מה הוא אומר, והיה מוכן לכל, כדי לפטור עצמו מהסבל וכדי לקבל את הסם מהדוקטור רייטר.

אילנה אהן

סרט הווידאו של השיחזור רק הוכיח לשופטים באופן מוחלט שההודאה לא ניתנה מרצון חופשי. בלי להתייחס כלל להאשמותיו של עיסא על המכות שקיבל, קבע השופט כהן שלמרות הקשיים הגבו- רים והולכים של המישטרה לאסוף רא- יות, אין זאת אומרת שהמישטרה צריכה להרשות לעצמה דרכי-חקירה כפי שתוא- רו על-ידי השוטרים החוקרים.

השופט כהן נזכר במישטש מדגם, כאשר האיש הלא-נכון הודה במישטרה בעיקבות תוצאות הפוליגראף. הפוליגראף אינו אוריס ותומים. קבע השופט, ופסל גם את הודאתו של עיסא.

התובע עוזי שראטר נשאל על-ידי בית- המישפט מה בדעתו לעשות אם תיפסלה ההודאה, והוא ענה כי לא יגיש ראיות נוספות בתיק. פירושו המעשי של הדבר היה כי שני הנאשמים ייצאו זכאים, וכך אמנם קרה.

בניגוד לשני המקרים הקודמים, לא תהיה בעתיד אפשרות להגיש תביעה חד-

לחבוט את ראשו בקיר ולהלום ברגליו בי- ריצפה, ואז כבלוה השוטרים לכיסא, כאשר ידיו מתוחות לאחור. הוא התחנן בפני השוטרים, אמר שאינו מסוגל לראות דם, כי הוא חף מפשע, וביקש בזכות אמו הזקנה והאלמנה שיניחו לו.

במשך הלילה הארוך נשבר עיסא. הוא החל מספר גירסות שונות של הרצח. פעם הסביר כי הוא שדקר את ז'קלין, ורק אחר כך עזר לו חברו שנעצר יחד עימו, מוחמד סרור, לגמור אותה. אחר-כך טען, כי סרור הוא שדקר את ז'קלין ושניגב את אולר- הדמים בבגדיו.

בבוקר הגיע הקצין יעקב עמית, שלא היה מעורב בהקירה, והוא אשר גבה את הודאתו של עלי, בשעה 7.40.

בהודעתו סיפר כי יחד עם חברו סרור הלך לז'קלין בשעה עשר בלילה בערך, וביקש ממנה כסף לקנות סמים. היא נתנה

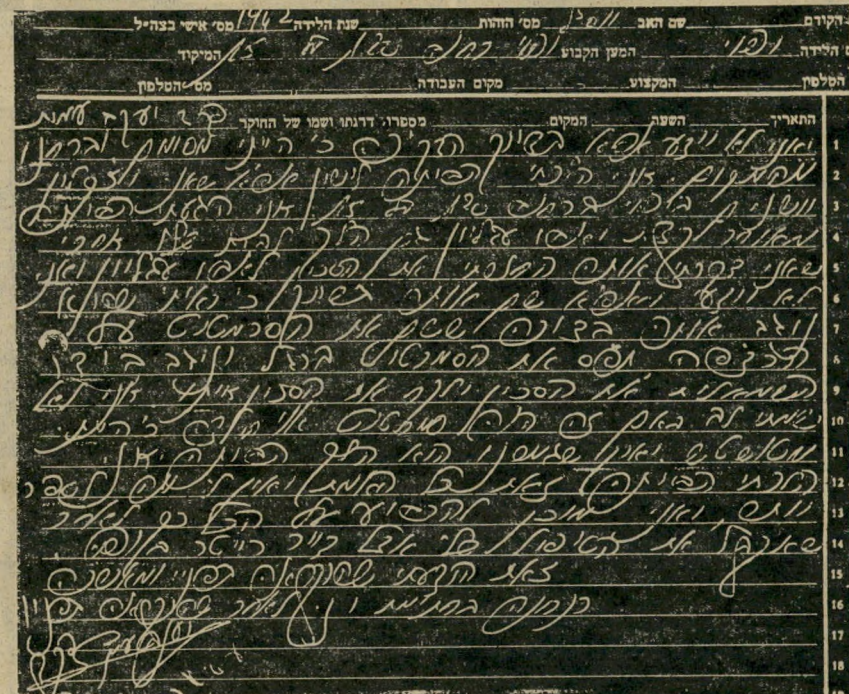
איצטדיון בלומפילד ביפו. בחודש ינואר השנה, גרונה היה שטען, ובגופה היו דקרי- רות-סכין רבות.

למחרת הריצח עצרה המישטרה את עלי עיסא, שהתגורר עם ז'קלין בשנתיים הר- אחרונות והיה הסרסור שלה. ז'קלין ועיסא היו שניהם נרקומנים, ובאותה עת היו כבר בטיפולי-גמילה אצל ד"ר מיכאל רייטר ביפו.

ז'קלין היתה צורכת סמים קשים בכמו- רות גדולות, ואפילו הכנסתה מזונות לא הספיקה לה. לכן היתה מכייסת מפעם לפ- עם את לקוחותיה. היא אף נידונה על כך לעשרה חודשי מאסר.

גופתה נמצאה חלוצת נעל וללא גרב. דבר שהעיד כי מישהו לקח את כספה, שאותו שומרות הפרוצות בדרך כלל בי- סוליית הנעל.

עיסא סיפר לשוטרים כי ראה את ז'קלין

הקטע האחרון בהודאתו של עיסא ברצח

"אני מוכן להצביע על הכל רק לאחר שאקבל את הטיפול..."

לז'קלין, והוא הלך. אחרי זמן קצר חזר שוב למקום ורב איתה. הוא אמר לה שהוא הולך לבקר באיזה מקום, והיא צעקה עליו שלא ילך. סרור נתן לו אולר שהיה עמו, והוא קקר את ז'קלין בפראות. חברו דקר אותה אחריו, ואז נמלטו מ- המקום.

הודאתו של עיסא, הכתובה בידי עמית, נגמרת במילים: "וזאת כל האמת ואין לי מה לספר יותר, ואני מוכן להצביע על הכל רק לאחר שאקבל את הטיפול שלי אצל ד"ר רייטר ביפו." אחרי מתן ההודאה נלקח עיסא למרפאה לגמילה מסמים, שם קיבל את הסם מתאדון, ונלווה לאנשי- המישטרה ששיחזרו את הרצח.

אחרי 24 שעות של חקירה רצופה היה עלי מסטול לגמרי. הוא התנודד על רג- ליו, עיניו נעצמו, דיבורו היה מבובל ותשובותיו איטיות. הוא אפילו לא זיהה את השער הנכון באיצטדיון, שליו נרצחה ז'קלין, אלא הביא את השוטרים לשער אחר, הרוחק כ-70 מטר מהמקום. ובסוף השיחזור, לעיני המצלמה, נטל את המיקר- רופון וצעק: "אני חף מפשע! אתם מל- בישים עלי תיק באוונטה!"

על סמך ההודאה והשיחזור הוגש כתב- אישום ברצח נגד עיסא וחברו סרור, לסניגורים מאיר זיו, נחמן בטיטו ומנחם קזו חיכתה הפתעה גדולה. עוד בטרם השלימו את מישטש-הזוהר בעניין קבילות הודאתו של עיסא, נגמר המישפט.

השופט

פסל

שיא בית-המישפט המחוזי, בני- מין כהן, והבריו השופטים יעקב קדמי ומנחם אילן, הסתפקו בשמיעת עדותם של שני השוטרים, אשר חקרו את עיסא. הם שמעו כי החקירה נמשכה 24 שעות ללא הפסק, כי במשך כל הזמן התנגד עיסא, השתולל ובעט בקיר כדי לשתחרר מה- חקירה. הוא צעק, "הניחו לי לנפשי! אני חף מפשע!"

בפעם האחרונה בשעה שש, בערב הרצח, השניים יצאו יחדיו מדירתם ביפו. עיסא נשק לז'קלין, והיא פנתה למקום עבודתה, ואילו הוא שרק למונית ונסע לבית-הקפה. שבו הוא מבלה את ערביו.

כאשר לא חזרה ז'קלין הביתה עד חצות, חשב עיסא כי היא נעצרה על-ידי המי- שטרה, כפי שקרה בפעמים רבות בעבר, והתכוון ללכת למחרת "לצעוק לה" ליד בית-המעצר, ולהכניס לה ביקור, אם לא תשוחרר.

24 שעות

של חקירה

בחקירה הראשונה הכחיש עלי כל קשר לרצח, והחוקרים עזבו אותו בי- משך עשרה ימים. הם אמרו לו כי בעצם אינם חושדים בו שהוא הרוצח, אלא חוש- בים שהוא יודע מי רצח את ז'קלין, ורצו שהוא יגלה להם את המידע שלו.

במשך עשרת הימים ערכו לו בדיקות שונות, הסכמתו. הוא נלקח למעבדה לשם בדיקת דם ורוק, ובדרך למעבדה הצביע השוטר על שער האיצטדיון ואמר לו, "כאן נרצחה ז'קלין". אחרי תום הב- דיקות השונות, התבקש לעבור עוד בדי- קה אחת — במכונית-אמת. גם לכך הסכים. הוא נלקח לבדיקה בפוליגראף בשעת- צהריים, ויצא משם בשעה שש בערב. הר- טכנאי אמר לשוטרים כי התוצאות מראות שהנחקר משקר ב-90%.

מרגע זה לא עזבוהו החוקרים. ראש צוות-החקירה-המיוחד, מפקח גרשון ליב- לין, חקר אותו עד עשר בלילה, וכאשר הלך, ציווה על שני השוטרים שנותרו במקום להמשיך ולחקור את עיסא עד שי- יישבר ויודה.

החקירות נמשכו כל הלילה. כאשר סי- רב החשוד לדבר, היכוחו, לדבריו, השוט- רים בראשו ובכל גופו, בעטו באשכיו והלמו בפניו. לדבריו שפתיו היו כלי-כך חבולות ופצצות שלא יכול היה אפילו לשתות את הקפה שהוגש לו. הוא ניסה